

KAMER VAN BEROEP GEMEENSCHAPSONDERWIJS**BESLISSING****GO / 2018 / 12 / (...) / 5 JUNI 2018**

Inzake (...) , wonende (...) te (...), bijgestaan door mevrouw (...), advocaat te (...),

Verzoekende partij

Tegen (...), (...) te (...), vertegenwoordigd door mevr. (...), algemeen directeur, bijgestaan door de heer (...), advocaat te (...), (...), alwaar keuze van woonplaats wordt gedaan,

Verwerende partij

Met een ter post aangetekende brief dd. 29 maart 2018 hebben meester (...) en meester (...), namens de heer (...), beroep ingesteld tegen de beslissing van 6 februari 2018 van de raad van bestuur van (...) waarbij de heer (...) de tuchtmaatregel van ‘het ontslag’ wordt opgelegd.

1. Over de relevante gegevens de zaak

De heer (...) is vastbenoemd leraar (...) aan het (...) te (...).

Op 28 augustus 2017 bezorgt mevr. (...), directeur (...), aan de algemeen directeur van de Scholengroep een overzicht van een aantal vaststellingen met betrekking tot het handelen van de heer (...), en adviseert zij de preventieve schorsing van de heer (...) in overweging te nemen.

De algemeen directeur beslist op 1 september 2017 de heer (...) ‘bij hoogdringendheid met onmiddellijke ingang’ preventief te schorsen en tegen hem een tuchtonderzoek op te starten. Op 19 september 2017 beslist de raad van bestuur, na de verzoeker gehoord te hebben, de beslissing van 1 september 2017 te bevestigen en te bekrachtigen. Het beroep tegen de preventieve schorsing bij de Kamer van Beroep wordt onontvankelijk verklaard met een beslissing van 24 november 2017.

De Onderzoeksceel van het GO! wordt op 7 september 2017 door de algemeen directeur belast met een onderzoekopdracht, die als volgt wordt omschreven:

- “1. Volgt de heer (...) de procedures met betrekking tot het bestellen van goederen?*
- 2. Maakt de heer (...) de voorgeschreven administratieve documenten (moduleplan, recepten, cursussen)?*
- 3. Volgt de heer (...) de voorschriften inzake voedselveiligheid?*
- 4. Bestemt de heer (...) goederen die de school toebehoren voor zichzelf?*
- 5. Neemt de heer (...) leeggoed van de school mee?*
- 6. Gedraagt de heer (...) zich op vijandige wijze t.a.v. mevrouw (...)? Uit zijn ongenoegen ook t.a.v. collega's, cursisten, ...?”*

Dit onderzoek resulteert in een verslag van 22 november 2017.

Met een ter post aangetekende brief dd. 23 november 2017 wordt de heer (...) uitgenodigd om zich op 19 december 2017 in het kader van de tuchtstraf van ‘het ontslag’, voor de raad van bestuur te verantwoorden voor de volgende tenlasteleggingen:

- “1. tijdens de schooljaren 2015 – 2016 en 2016 – 2017, ondanks het feit dat u terzake meerdere malen door directie en TAC gewezen werd op de verplichting de voorschriften inzake het bestellen van verbruiksgoederen in het studiegebied voeding te volgen, pertinent en welbewust de bestelprocedure te hebben genegeerd, waardoor u het voor de verantwoordelijken van (...) onmogelijk maakte om na te gaan of er een match was tussen de grondstoffen die u bestelde en de lessen die u gaf.*
- 2. gedurende de voorbije schooljaren, ondanks het feit dat u terzake door directeur, adjunct-directeur, TAC, terechtgewezen werd, uw administratieve verplichtingen als leraar/chef welbewust niet te hebben uitgevoerd, waarbij u noch moduleplannen,*

noch geziene leerstof, noch evaluaties, noch syllabi, documenten die inherent zijn aan uw onderwijsopdracht, inleverde, waarbij het niet alleen om een administratieve tekortkoming gaat maar ook vastgesteld kan worden dat u geen rekening houdt met het leerplan en leerplandoelstellingen, en u het voor de verantwoordelijken van (...) onmogelijk maakte om na te gaan of de door u bestelde grondstoffen bestemd waren voor uw lessen.

3. gedurende de voorbije schooljaren, ondanks het feit dat u terzake door de contactpersoon veiligheid, TAC, directie, de opdracht gegeven werd grondstoffen waarvan de houdbaarheidsdatum verstreken was, uit het praktijklokaal te verwijderen, geen gevolg te hebben gegeven aan deze opdracht.

4. eind juni 2017, ondanks het feit dat u door directie en TAC uitdrukkelijk de opdracht gegeven werd uw praktijklokaal op te ruimen, diepvries en koelkast leeg en proper te maken, deze opdracht te hebben genegeerd.

5. gedurende de voorbije schooljaren bij herhaling (20-11-2015: (...), 04-12-2015: (...), 07-12-2015: (...), 07-12-2015: (...), 10-02-2016: (...), 19-02-2016: (...), 12-04-2016: (...), ...) zuivelproducten en diepgevroren grondstoffen die perfect in de school konden worden geleverd, zelf te hebben aangekocht, getransporteerd en bewaard, waardoor er geen enkele garantie is dat de HACCP-normen werden nageleefd.

6. bij herhaling grondstoffen op rekening van het (...) te hebben aangekocht die niet of niet volledig verwerkt werden in het centrum en dus een andere bestemming kregen:

- (...).

7. bij herhaling grondstoffen op rekening van het (...) te hebben aangekocht waarbij u niet kan aanduiden hoe en op welke manier deze goederen voor het (...) zouden bestemd zijn:

- (...).”

Op verzoek van de raadsman van de heer (...) wordt de hoorzitting uitgesteld naar 6 februari 2018.

Na de hoorzitting van 6 februari 2018 beslist de raad van bestuur van de Scholengroep om de heer (...) voor de bewezen bevonden voormelde tenlasteleggingen de tuchtstraf van 'het ontslag' op te leggen. Die beslissing wordt hem ter kennis gebracht met een ter post aangetekende brief dd. 12 maart 2018.

Tegen deze beslissing tekenen meester (...) en meester (...), namens de heer (...), beroep aan bij de Kamer van Beroep met een ter post aangetekende brief dd. 29 maart 2018.

2. Het procedureverloop

Met een e-mail van 24 april 2018 heeft meester (...) namens verwerende partij het administratief dossier ingediend.

Met een aangetekende brief dd. 18 mei 2018 heeft meester (...) namens verwerende partij een verweerschrift ingediend.

De partijen werden voor de hoorzitting regelmatig opgeroepen met een ter post aangetekende brief dd. 12 april 2018 en waren op de hoorzitting aanwezig of vertegenwoordigd.

Er werden geen getuigen gehoord.

3. Over de ontvankelijkheid van het beroep

Het beroepsschrift van 29 maart 2018 is tijdig en met inachtneming van de voorgeschreven vormen ingediend. Het is ontvankelijk.

4. De grond van de zaak

De verzoeker betwist het bestaan van de verschillende tenlasteleggingen.

Vooraf: Sommige van de door de raad van bestuur weerhouden tuchtfeiten gaan terug op het door de Onderzoeksceel GO! gevoerd onderzoek dat de schooljaren 2015-2016 en 2016-2017 behelst. Aan de basis van dat onderzoek lag het verslag van 28 augustus 2017 van schooldirecteur (...) aan de algemeen directeur over de wijze waarop verzoeker zich in de afgelopen jaren van zijn taak gekweten heeft. Noch in het verslag van de schooldirecteur, noch in dat van de Onderzoeksceel wordt de problematiek vanuit het oogpunt van de tucht benaderd; dit betekent dat er niet nader wordt ingegaan op de vraag naar de verjaring van de ten laste gelegde feiten. De Kamer van Beroep is van oordeel dat deze vraag ook nu geen antwoord noodzaakt, aangezien de betrokken feiten betrekking hebben op een bepaalde voortdurende houding van de verzoeker, die aanvankelijk als een element van het functioneren kon begrepen worden totdat het bestuur, overmand door een veelheid van gegevens, de omslag heeft gemaakt en zodoende, binnen zijn discretionaire bevoegdheid blijvend, de houding van de verzoeker als schuldig gedrag is gaan beschouwen.

4.1.Eerste tenlastelegging: Tijdens de schooljaren 2015-2016 en 2016-2017 bewust de voorgeschreven procedure voor het bestellen van verbruiksgoederen niet gevolgd hebben waardoor het bestuur niet bij machte was na te gaan of de bestelde goederen bestemd waren voor de lessen.

4.1.1. Het verslag van de onderzoeksceel GO! stelt in alle duidelijkheid (pag. 11) dat de verzoeker ‘op geen enkel moment rekening gehouden heeft met de nieuwe bestelprocedure sinds die op 1 september 2015 werd ingevoerd’ met het gevolg dat de bevoegde personen de leveringen niet konden controleren en geen verband konden leggen tussen de bestellingen en de lessen (pag. 15). In zijn verweer voor de raad van bestuur heeft de verzoeker de tenlastelegging niet ontkend, hij heeft alleen uiteengezet waarom de kwalificatie ‘pertinent en welbewust’ niet correct was. De raad van bestuur is in het beroepen besluit de conclusies van de onderzoeksceel bijgevallen en heeft op grond van de stukken van het dossier gesteld dat de verzoeker de procedure kende en herhaaldelijk werd aangemaand de correcte weg te volgen. De Kamer van Beroep valt die overwegingen integraal bij.

4.1.2. In het beroepsschrift verwijst de verzoeker naar het summier karakter van de procedure en wijst hij op volgende elementen, die moeten aantonen dat hij niet ‘pertinent en welbewust’ de regeling overtreden heeft: hij wist in september 2015 niet dat er een nieuwe procedure werd ingevoerd, die procedure heeft nooit op punt gestaan en er werden verschillende wijzigingen in het vooruitzicht gesteld; hij werd nooit aangesproken over de naleving van de bestelprocedure; ook andere leerkrachten waren niet mee met de nieuwe bestelprocedure; er is pas vanaf 1 september 2017 gewag gemaakt van een nultolerantie maar hij heeft dan geen kans meer gekregen.

4.1.3. Uit het dossier blijkt duidelijk dat de verzoeker in september 2015 goed wist welke bestelprocedure hij moest volgen. Zijn afwezigheid op de personeelsvergadering van 9 september ontlastte hem er niet van de gegeven instructies -die hem overigens ook via smartschool werden bekendgemaakt- na te leven. Dat de procedure ‘uiterst summier’ was is niet correct: zij was eenvoudig en derhalve zeer begrijpelijk. Dat er wijzigingen in het vooruitzicht werden gesteld doet niets af aan de verplichting om de instructies na te leven.

De verzoeker heeft de geldende procedure niet nageleefd. Daardoor was het bestuur niet in staat controle uit te oefenen op de aankoop van goederen die voor de lessen bestemd waren, hetgeen een ernstige tekortkoming uitmaakt. Met de verwerende partij is de Kamer van Beroep van oordeel dat de verwijzing naar andere leerkrachten die niet in orde waren, op zich geen verschoningsgrond kan zijn voor wat de verzoeker ten laste wordt gelegd. Dat de verzoeker nooit aan de procedure werd herinnerd is, zoals blijkt uit het aanvankelijk verslag van de schooldirecteur, niet correct. En dat de directeur tegenover de onderzoeksceel een voor de verzoeker milderend standpunt heeft ingenomen -met name dat het schoolbestuur zich tolerant heeft opgesteld door mee te gaan in de praktijk van de verzoeker en de facturen van de leveranciers zonder bestelbon toch te betalen- doet niets af aan de mogelijkheid van de raad van bestuur om uiteindelijk de verzoeker voor zijn verantwoordelijkheid te plaatsen.

Het eerste tuchtfact is bewezen.

4.2. Tweede tenlastelegging: in de voorbije schooljaren ondanks terechtwijzingen administratieve verplichtingen als leraar/chef welbewust niet uitgevoerd hebben en geen rekening gehouden te hebben met het leerplan en de leerplandoelstellingen.

4.2.1. De raad van bestuur -voor wie de verzoeker het aspect ‘welbewust’ van de inbreuk betwistte en verwees naar zijn administratieve onkunde en veranderende regels omtrent de evaluatie van leerlingen- heeft in het beroepen besluit duidelijk en met verwijzing naar zijn functiebeschrijving, uiteengezet welke verplichtingen de verzoeker als leraar heeft (pag. 147-148 van het besluit), op welke wijze de verzoeker daaraan voldeed (pag. 148-149) en op welke wijze de schoolverantwoordelijken daarop gereageerd hebben (pag. 149-150).

4.2.2. De verzoeker brengt daar in zijn beroepsschrift in se niets tegen in. Als er iets naar voren komt uit de stukken waarnaar de verzoeker aldaar verwijst, dan is het dat het bestuur uitermate begripvol en geduldig geweest is met de verzoeker. Dat moest de raad van bestuur niet beletten om, mede op grond van het onderzoeksverslag, vast te stellen dat voor hem de maat vol was.

Het tweede tuchtfeit is bewezen.

4.3. Derde tenlastelegging: In de voorbije schooljaren, geen gevolg geven aan de opdracht om grondstoffen waarvan de houdbaarheidsdatum verstreken was uit het praktijklokaal te verwijderen.

4.3.1. De raad van bestuur heeft, steunend op de stukken van het dossier (verslag schooldirecteur 13 juli 2017 – stuk 1 van het administratief dossier – en het verslag van de onderzoeksceel), uitgemaakt dat de verzoeker “bij herhaling de opdracht kreeg om producten waarvan de houdbaarheidsdatum overschreden was, weg te gooien” en dat de verzoeker zich niet aan die opdracht gehouden heeft. De raad van bestuur heeft ook accuraat geantwoord op het verweer van de verzoeker dat het om weinig gebruikte en ongevaarlijke producten gaat en dat hij uit een optiek van zuinigheid die producten, die slechts een minimale houdbaarheidsdatum vermeldden, bijgehouden heeft.

4.3.2. In het beroepsschrift stelt de verzoeker dat de vaststellingsfiche van eind juni 2016 alleen spreekt over de gebrekkige hygiëne in het praktijklokaal maar niet over vervallen producten en dat hij eind juni 2017 ‘beter alles had weggegooid’.

4.3.3. Terecht stelt de verwerende partij daaromtrent dat de vaststellingsfiche van 30 juni 2016 onder meer verwijst naar het aantreffen van vervallen soezen in de koelcel. De vaststellingsfiche van 30 juni 2017 laat op haar beurt aan duidelijkheid niets te wensen over.

Het derde tuchtfeit is bewezen.

4.4. Vierde tenlastelegging: Eind juni 2017 ondanks formele opdracht daartoe, zijn praktijklokaal niet hebben opgeruimd en diepvries en koelkast leeg en proper hebben gemaakt.

4.4.1. De raad van bestuur heeft voor het bewijs van dit feit verwezen naar stukken van het dossier. Die uiteenzetting wordt integraal bijgevalen: de vaststellingsfiches van 30 juni 2016 -gebeurtenissen van het schooljaar 2015-2016-, die van 30 juni 2017 -gebeurtenissen van het schooljaar 2016-2017- en de bijhorende documenten verzameld door de directeur laten aan duidelijkheid niets te wensen over.

4.4.2. In zijn beroepsschrift stelt de verzoeker dat hij einde mei 2017 zijn praktijklokaal in orde gebracht heeft en dat de wanorde mogelijk door een andere gebruiker is veroorzaakt. Hij verwijst naar de ‘collectieve uitbrander’ die de TAC op 29 juni 2017 aan het personeel gegeven heeft.

De verwerende partij vestigt evenwel terecht de aandacht op het feit dat de schooldirecteur in de vaststellingsfiche van 30 juni 2017 gewezen heeft op het feit dat de verzoeker de enige gebruiker was van de bakkerskeuken en dat de verzoeker daar niets tegen inbrengt.

4.5. Vijfde tenlastelegging: Gedurende de voorbije schooljaren goederen (zuivel- en diepvriesproducten) die in de school geleverd konden worden zelf aangekocht, getransporteerd en bewaard te hebben zodat er geen garantie was dat de normen inzake de voedselveiligheid werden nageleefd.

4.5.1. De raad van bestuur heeft op basis van vaststellingen van de onderzoeksceel (pag. 16 en 32) overwogen dat niet duidelijk is waarom de verzoeker door hem bestelde producten niet liet leveren op data waarop ingangscntrole bestond, dat niet duidelijk is hoe de verzoeker de bakkerijproducten die hij op vrijdag bij (...) afhaalde stockeerde en bewaarde en dat er geen enkele garantie is dat die goederen volgens de HACCP-normen werden bewaard. Bij dat feit voegt zich de vaststelling van de onderzoeksceel dat de verzoeker zich na 10 januari 2017 ook elders dan bij de aangewezen leveranciers bleef bevoorraden met goederen die onder de HACCP-regeling vielen en dat ook daaromtrent geen enkele garantie bestond dat die regeling gerespecteerd werd. Alles vindt steun in het verslag van de onderzoeksceel.

4.5.2. In zijn beroepsschrift stelt de verzoeker dat de onderzoeksceel geen uitgebreid onderzoek gedaan heeft en enkel verwijst naar het ontbreken van een garantie dat aan de gezondheidsnormen voldaan is. Hij mocht van zijn werkgever goederen aankopen en heeft gekoelde producten steeds in een frigobox vervoerd, hetgeen de goedkeuring van het bestuur wegdroeg.

4.5.3. De verwerende partij antwoordt daarop dat de verzoeker niet bewijst dat hij de goederen in een koelbox vervoerde en dat, ondanks de beslissing om bestellingen bij bepaalde leveranciers te plaatsen, de verzoeker is blijven doorgaan met losse aankopen die hij zelf afhaalde en ongecontroleerd vervoerde.

4.5.4. De Kamer van Beroep volgt de redenering van de raad van bestuur. De tenlastelegging moet overigens gezien worden in het kader van het absolute flou dat de verzoeker in het algemeen heeft gewezen rondom het plaatsen van bestellingen en de controle daarop door de bevoegde instanties binnen de school.

Het zelf ophalen van bederfbare goederen die kunnen geleverd worden en het aankopen van goederen buiten het voorgeschreven circuit roept inderdaad vragen op over vervoer en bewaring waaromtrent een plausibel antwoord van de verzoeker mag verwacht worden. Hij komt evenwel niet verder dan ongelooftwaardige beweringen.

De vijfde tenlastelegging is terecht voor bewezen gehouden.

4.5. Zesde en zevende tenlastelegging: grondstoffen voor rekening van het (...) hebben aangekocht die niet of niet volledig verwerkt werden in de school en dus een andere bestemming kregen (zesde tenlastelegging) of waarvan de verzoeker niet kan aanduiden op welke wijze ze voor het (...) zouden bestemd geweest zijn (zevende tenlastelegging).

4.5.1. De tenlasteleggingen steunen op concrete vaststellingen van de onderzoeksceel (verslag, pag. 35-41), die de raad van bestuur koppelt aan de eerste en de tweede tenlastelegging (het niet naleven van de bestelprocedure en van zijn administratieve verplichtingen als leraar zodat geen controle op de aankopen kan gebeuren). Omdat de verzoeker er niet in slaagt een aanvaardbare uitleg te geven, beschouwt de raad ze daarom als dubieus en worden ze hem als een tuchtfeit tegengeworpen. De redenering van de raad van bestuur wordt bijgevalen.

4.5.2. In het beroepsschrift stelt de verzoeker dat hij voor elk product uitleg over de bestemming kon geven, dat van geen van de aangekochte producten aangetoond kan worden dat zij niet voor brood of patisserie gebruikt worden terwijl het bestuur de bewijslast draagt van wat het beweert en de onderzoeksceel zelf stelt dat er geen ondubbelzinnige bewijzen heeft van aankoop van goederen voor eigen gebruik. Hij stelt ook dat de schooldirecteur in staat was om het overzicht te behouden over de aangekochte producten en dat de directeur hem desgewenst had kunnen bevragen.

4.5.3. De verwerende partij antwoordt dat de verzoeker een systeem had ontwikkeld die elke controle op de bestellingen onmogelijk maakte en dat hij er nu niet in slaagt zijn verweer te staven, hetgeen niet neerkomt op het omkeren van de bewijslast, maar gewoon de vraag naar rekenschap over de verrichtingen betreft.

4.5.4. Het beroepsschrift bevat geen elementen die de Kamer van Beroep ertoe kunnen brengen de redenering van de raad van bestuur af te vallen. Als gezegd heeft de verzoeker, door de miskennis van de voorgeschreven regeling inzake bestellingen en door het negeren van zijn administratieve verplichtingen als lesgever, de controle op zijn bestellingen geheel onmogelijk gemaakt. Met recht en

reden heeft de raad van bestuur de vermelde aankopen, die de onderzoeksceel om de in het verslag aangehaalde reden als verdacht heeft aangemerkt, als dubieus aan de verzoeker tegengeworpen en zijn punctueel verweer verworpen. Voor de vermelde aankopen bestaat geen bewijs -zelfs geen aanwijzing- dat zij gebruikt zijn voor de lessen van de verzoeker.

De beide tenlasteleggingen zijn bewezen.

5. De strafmaat

5.1. De raad van bestuur heeft geoordeeld dat, indien de tenlasteleggingen die gelinkt kunnen worden aan de voedselveiligheid en de netheid niet onbelangrijk zijn in het licht van de opleiding en de veiligheid van de cursisten, de eerste en de tweede tenlastelegging betrekking hebben op het negeren, op permanente wijze en ondanks allerhande verwittigingen en initiatieven tot bijstand, van voorschriften die “het wezen van het leraar-zijn” vormen terwijl dat negeren hem precies toeliet de controle op zijn handelen -zo wat de controle op de besteding van de cursistengelden als de controle van het gegeven onderwijs betreft- uit te schakelen, wat maakt dat de verzoeker de minimale voorwaarden om leraar te zijn niet vervult. En de zesde en zevende tenlastelegging tonen aan dat op geen enkele wijze nagegaan kon worden of de aankopen die de verzoeker met de cursistengelden deed een schoolse bestemming hebben gekregen.

5.2. In het beroepsschrift stelt de verzoeker dat de opgelegde straf disproportioneel is. Hij heeft zich moeten aanpassen aan nieuwe voorschriften en procedures en zijn werkgever heeft hem nooit over problemen aangesproken. Niet eerder dan op 30 juni 2017 is een vaststellingsnota tegen hem opgemaakt en hij is onmiddellijk uit de school verwijderd. Hij heeft 22 jaar les gegeven zonder problemen -zijn dossier bevat waarderingen-, is vakbekwaam en gepassioneerd; hij heeft alleen het belang van bepaalde procedures onderschat. Hij vraagt zich af of zijn ontslag geen verband houdt met zijn boventaligheid en bevestigt dat er bij hem geen sprake is van kwade trouw.

5.3. Met de verwerende partij is de Kamer van Beroep van oordeel dat de verzoeker, ondanks herhaalde aanmaningen en langdurig begrip van de schooldirectie voor zijn houding die reeds lang te wensen overliet, terecht als een tuchtrechtelijke inbreuk tegengeworpen gekregen heeft dat hij de geldende voorschriften inzake de bestellingen niet nageleefd heeft waardoor het bestuur geen controlemogelijkheid had over de aankopen. En door nalatig te zijn op het vlak van leer- en lesplanning -of dit opzettelijk gebeurde dan wel uit onachtzaamheid of onkunde speelt ter zake geen enkele rol- schiep hij voor zichzelf ruimte om elke controle op de aanwending van bestellingen te verhinderen. De verzoeker heeft van die zelfgecreëerde mogelijkheid ook gebruik gemaakt zoals blijkt uit de aankopen waarvoor hij geen verantwoording kan geven. Die inbreuken genereren een onherstelbare vertrouwensbreuk in de relatie tussen het bestuur en de verzoeker. De vastgestelde onregelmatigheden inzake hygiëne en miskening van de HCCP-regeling versterken alleen maar de aanklacht dat de verzoeker tekort geschoten is in de elementaire verplichtingen van zijn ambt. Dat de verzoeker misschien ooit wel hier of daar een positieve vermelding gekregen heeft is niet van aard om tot een lichtere straf dan het ontslag te besluiten.

BESLISSING

Gelet op het bijzonder decreet van 14 juli 1998 betreffende het Gemeenschapsonderwijs;

Gelet op het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 22 mei 1991 omtrent de evaluatie, maatregelen van orde en tucht in het gemeenschapsonderwijs, zoals gewijzigd;

Gelet op het Besluit van de Vlaamse Minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel van 6 augustus 2009 houdende aanstelling van de voorzitter en plaatsvervangende voorzitters van de Kamer van Beroep voor het personeel van het gemeenschapsonderwijs, zoals gewijzigd;

Gelet op het Werkingsreglement van de Kamer van Beroep, zoals goedgekeurd op 10 november 2011;

Gelet op de hoorzitting van 5 juni 2018;

Na beraadslaging;

Na geheime stemming over de bevestiging van de tuchtmaatregel van ‘het ontslag’, met unanimititeit;

Enig artikel

De beslissing van 6 februari 2018 van de raad van bestuur van de (...) waarbij de heer (...) de tuchtmaatregel van ‘het ontslag’ wordt opgelegd, wordt bevestigd.

Aldus uitgesproken te Brussel op 5 juni 2018.

De Kamer van Beroep was samengesteld uit :

De heer André VANDENDRIESSCHE, voorzitter;

Mevrouw P. DE VIS, mevrouw H. ELOOT en de heren T. SCHURMANS, D. VAN HAVER en D. VONCKERS, vertegenwoordigers van het gemeenschapsonderwijs;

De heren R. VAN DER STRAETEN, A. VANDROMME en C. WALGRAEF, vertegenwoordigers van de vakorganisaties;

Om de pariteit onder de geledingen te herstellen nemen, na loting, mevrouw H. ELOOT en de heer D. VONCKERS niet deel aan de stemming.

De heer F. STEVENS, secretaris.

Opgemaakt in drie originele exemplaren, waarvan één exemplaar voor elke partij en voor het dossier.

De Secretaris,

De Voorzitter,

F. STEVENS,

A. VANDENDRIESSCHE